

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska

za pośrednictwem

Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie
71-637 Szczecin, ul. Teofila Firlika 20

Szczecin, dnia 13 sierpnia 2020 r.

Sygn. akt: WONS-OŚ.4233.1.2017.KK.68

Skarżący: **Ministerium für Landwirtschaft, Umwelt und Klimaschutz des Landes Brandenburg**
Henning-von-Tresckow-Str. 2-13, 14467 Potsdam, Niemcy
reprezentowany przez radcę prawnego Łukasza Habrata
adres dla doręczeń:
KOZŁOWSKI Rechts- und Steuerberatung
r.pr. Łukasz Habrat
71-412 Szczecin, al. Niepodległości 31/3

Organ: **Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie**
adres dla doręczeń:
71-637 Szczecin, ul. Teofila Firlika 20

ODWOŁANIE

OD DECYZJI NR 5/2020 Z DNIA 18 MARCA 2020 R.

REGIONALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA W SZCZECINIE

sygn. akt WONS-OŚ.4233.1.2017.KK.68

Działając w imieniu i na rzecz skarżącego - Ministerium für Landwirtschaft, Umwelt und Klimaschutz des Landes Brandenburg (Ministerstwo ds. Rolnictwa, Środowiska i Ochrony Klimatu Landu Brandenbrug), w oparciu o pełnomocnictwo, którego odpis przedkładam, niniejszym, na podstawie art. 127 §1 i 2, art. 128 oraz art. 129 kodeksu postępowania administracyjnego [dalej jako kpa],

składam odwołanie i zaskarżam w całości decyzję nr 5/2020 o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną dnia 18 marca 2020 r. przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie w postępowaniu o sygn. akt WONS-OŚ.4233.1.2017.KK.68 [dalej jako Decyzja], w ramach ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko [dalej jako uioś].

Decyzji **zarzucam** następujący uchybienia:

1. naruszenie art. 7, 77 i 80 kpa a także art. 85 ust 2 uioś poprzez ich niezastosowanie, które przejawiało się w następującej formie:
 - a. kompletne pominięcie uwag i stanowisk przedkładanych przez skarżącą, a także pozostałe strony, w ramach postępowania przed Organ I instancji;
 - b. kompletne pominięcie ewentualnego wpływu prowadzonych prac i wykonanego przedsięwzięcia na niemiecką stronę Odry oraz tamtejsze środowisko;
 - c. kompletne pominięcie wniosków dowodowych skarżącej w zakresie przeprowadzenia dwuwymiarowych obliczeń i modeli dla zaplanowanych prac oraz przedłożenia takich wyników skarżącej celem zapoznania i oszacowania wpływu na stronę niemiecką;
2. naruszenie art. 4 ust. 1 lit. a) cyfry i), ii), iii) Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej [dalej jako Dyrektywa Wodna] poprzez ich niezastosowanie polegające na zaaprobowaniu w Decyzji przedsięwzięcia, które będzie mogło mieć dewastacyjny wpływ na stan wód powierzchniowych, w tym także po niemieckiej stronie Odry;
3. naruszenie art. 6 ust. 2 i 3 Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory [dalej jako Dyrektywa FFH] poprzez ich niezastosowanie polegające na zaaprobowaniu w Decyzji przedsięwzięcia, które będzie mogło mieć dewastacyjny wpływ na siedliska przyrodnicze i siedliska gatunków, w tym także po niemieckiej stronie Odry;
4. naruszenie art. 3 ust. 1 i załącznika do Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o wspólnej poprawie sytuacji na drogach wodnych na pograniczu polsko-niemieckim (ochrona przeciwpowodziowa, warunki przepływu i żeglugi), podpisana w Warszawie dnia 27 kwietnia 2015 r. (Dz. U. 2015, poz. nr 1273) [dalej jako Umowa PL DE] poprzez:
 - a. ich błędne zastosowanie i uznanie, że Decyzja dotyczy miejsc limitujących określonych w Umowie PL DE, podczas gdy Decyzja dotyczy prac zaplanowanych poza ustalonym w Umowie PL DE obszarem (w szczególności Etap II);
 - b. ich błędne zastosowanie poprzez uzasadnienie konieczności przeprowadzenia prac objętych Decyzją treścią Umowy PL DE, podczas gdy obie strony (PL i DE) wyraźnie zaznaczyły w załączniku do Umowy PL DE, które miejsca wymagają stosownej interwencji – oznacza to więc, że miejsca niewymienione w załączniku do Umowy PL DE nie wymagają przeprowadzenia prac objętych Decyzją, gdyż wykraczają poza treść załącznika (w szczególności Etap II).

Z uwagi na powyższe, **wnoszę o** uchylenie zaskarżonej Decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Organowi I instancji.

W tym miejscu oświadczam, że z uwagi na obszerność materii objętej Decyzją i relatywnie krótki termin odwołania, strona skarżąca zastrzega sobie prawo rozwinięcia swojego stanowiska względem treści odwołania w stosownym piśmie składanym na etapie późniejszym bezpośrednio do Organu II instancji.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

Decyzją z dnia 18 marca 2020 r. wydaną w postępowaniu o sygn. akt WONS-OŚ.4233.1.2017.KK.68, Organ I instancji – Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, ustalił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pn. „1B.2 Etap I i Etap II Prace modernizacyjne na Odrze granicznej w ramach Projektu Ochrony Przeciwpowodziowej w Dorzeczu Odry i Wisły”.

Bez wątpienia wskazane przedsięwzięcie dotyczy również terytorium państwa sąsiedniego – Republiki Federalnej Niemiec, w tym Landu Brandenburgii, niemniej jednak Organ I instancji kompletnie zlekceważył wpływ przedsięwzięcia na terytorium drugiego państwa, a tym bardziej uwagi i stanowiska przedkładane przez skarżącą.

Jednocześnie skarżąca zaznacza, że przedsięwzięcie objęte Decyzją może mieć istotne i nieodwracalne skutki dla środowiska państwa sąsiedniego i dlatego wskazana Decyzja winna zostać wyeliminowana z obrotu prawnego, co uzasadniam w następujący sposób.

Uzasadnienie uchybień

Ad 1

Zarzut w punkcie nr 1 uchybień względem Decyzji dotyczy przede wszystkim pominięcia wniosków i stanowisk skarżącej oraz pozostałych stron postępowania. Szczegółowe wskazanie błędnego działania Organu w tym zakresie, nastąpi w kolejnym stosownym piśmie procesowym skarżącej.

Również nieuwzględnienie wniosku skarżącej o przedłożenie dwuwymiarowych obliczeń i modeli dla zaplanowanych prac pozostało bez reakcji, pomimo że tylko właśnie takie rozszerzone obliczenia oraz modele mogą wskazać rzeczywisty wpływ na środowisko, w tym na nurt rzeki.

Każda ingerencja na jeden z brzegów rzeki ma automatycznie wpływ na całe koryto rzeki a więc i na drugi brzeg Odry, co może doprowadzić do większej erozji brzegu po stronie niemieckiej, a tym samym do negatywnych skutków dla środowiska, co jednak zostało kompletnie pominięte przez Organ I instancji.

Ad 2

Następnie, Decyzja narusza również art. 4 ust. 1 lit. a) cyfry i), ii), iii) Dyrektywy 2000/60/WE Dyrektywy Wodnej, co wynika m.in. z wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 1 lipca 2015 r. (sygn. akt C-461/13):

Artykuł 4 ust. 1 lit. a) ppkt (i)-(iii) dyrektywy 2000/60 ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie są zobowiązane - z zastrzeżeniem przyznania odstępstwa - do odmowy zgody na konkretne przedsięwzięcie, w przypadku gdy może ono spowodować pogorszenie się stanu części wód powierzchniowych lub gdy zagraża uzyskaniu dobrego stanu wód powierzchniowych lub dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego takich wód w dacie przewidzianej w tej dyrektywie.

Z jednej strony, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) ppkt (i) państwa członkowskie wdrażają konieczne środki, aby zapobiec pogorszeniu się stanu wszystkich części wód powierzchniowych (obowiązek zapobiegania pogorszeniu). Z drugiej strony, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i (iii) państwa członkowskie chronią, poprawiają i przywracają wszystkie części wód powierzchniowych w celu osiągnięcia dobrego stanu wód powierzchniowych najpóźniej do roku 2015 (obowiązek poprawy). Obowiązki te służą realizacji celów jakościowych zamierzonych przez prawodawcę Unii, czyli ochrony i odtworzenia dobrego stanu, dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych.

W kontekście powyższego należy mieć na uwadze, że Organ I instancji kompletnie pominął wpływ na niemiecką część Odry, co jednocześnie stanowi naruszenie wskazanych powyżej przepisów unijnych.

Ad 3

W ocenie skarżącej przedsięwzięcie doprowadzi do m.in. następujących istotnych zmian w środowisku:

- zmiana uwarunkowań nurtu rzeki;
- zwiększone prędkości nurtu rzeki;
- zmiana położenia nagromadzonych substratów;
- uwolnienie nagromadzonych toksycznych substratów;
- zapieszczenie brzegów żwirowych;
- pogłębienie dna rzeki;
- obniżenie lustra wody.

Powyższe zmiany będą miały istotny wpływ na różnego rodzaju gatunki zwierząt, które zagnieździły się w obszarach Odry, a co kompletnie nie zostało uwzględnione czy zbadane przez Organ I instancji.

Ad 4

Na koniec należy zwrócić uwagę na istotną regulację zawartą przez oba państwa - Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o wspólnej poprawie sytuacji na drogach wodnych na pograniczu polsko-niemieckim (ochrona przeciwpowodziowa, warunki przepływu i żeglugi). We wskazanym akcie oba państwa zgodnie uznały, które fragmenty rzeki Odry stanowią miejsca limitujące i z tego powodu winny zostać zlikwidowane. Prace na Odrze winny więc być planowane i prowadzone w duchu ustaleń poczynionych przez oba państwa w Umowie PL DE.

Istotnym w tym miejscu jest fakt, że wskazane w Decyzji przedsięwzięcie nie pokrywa się z kilometrami ustalonymi w załączniku do Umowy PL DE. Oznacza to więc, że pewien zakres przedsięwzięcia wykracza poza ramy ustalone w Umowie PL DE przez co takie prace są zbędne. Podawanie Umowy PL DE jako podstawy prawnej przedsięwzięcia w ramach Decyzji jest błędne.

Powyższe zastrzeżenie dotyczy w szczególności Etapu II, który wykracza poza ustalenia Umowy PL DE:

- km 600,4 do km 603;
- km 615 do km 617,6;
- km 674 do km 683.

Wnioski

Z uwagi na powyższe, wniosek odwołania dotyczy wyeliminowana zaskarżonej Decyzji z obrotu prawnego, o co wnoszę jak na wstępie.

Łukasz Habrat
radca prawny

Załączniki:

- odpis odwołania;
- odpis pełnomocnictwa wraz z opłatą skarbową.